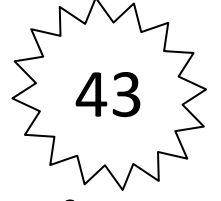

புறநானூற்றில் மருத்துவ அறிவியல்

முனைவர் நா.கவிதா,
முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை,
தி ஸ்டாண்டர்டு ஃபயர் ஒர்க்ஸ் இராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி.

ஆய்வு நோக்கம்:-

சமயச்சார்பு, மதச்சார்பு, இனச் சார்பு அற்ற பொதுவுடைமை இலக்கியமாகிய, அகமும் புறமும் இணைந்த சங்க இலக்கியங்கள், பண்டைத் தமிழர்களின் ஒப்பில்லா கலைச் செல்வம் எனலாம். ஐவகை நிலத்தை உணர்த்தும் வாழ்வு முறைகள் இணைந்த இவ் இலக்கியம், தோன்றிய கால கட்டம் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த காலம் ஆகும். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்னும் பொதுமை உலகினைப் பதிவு செய்த புறநானூறு, மனிதனது வாழ்வில் பின்பற்ற வேண்டிய வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், சட்டதிட்டங்கள், அறங்கள் ஆகியவற்றை முழுமையாக எடுத்துரைக்கும் பெட்டகம் ஆகும். அதனில் பண்டைத் தமிழர்களின் உடல் நலத்தை மேம்படுத்தும் மருத்துவ அறிவியல் முறைகளை மட்டும் ஆராய்வதாக இவ் ஆய்வு அமைகின்றது.

தமிழர் பண்பாட்டில் மருத்துவ வகைகள்

சேர சோழ பாண்டியப் பேரரசர்களையும், கடையேழு வள்ளல்களையும், புலவர்கள் தம் வரலாறுகளையும், நாகரிகப் பண்புகளையும் எடுத்துரைக்கும் புறநானூறு, பண்டைத்தமிழ் மக்களின் முதன்மை வரலாற்றுப் பதிவாகும். தமிழர் தம் நாகரிக வாழ்வில் மருத்துவத் துறையில் சான்றோர்கள் பலர் இருந்தனர் என்பதற்கு புறநானூற்று நூலில் இடம் பெறும் மருத்துவன் தாமோதரனார் என்ற புலவரின் பெயரே சான்றாக நிற்கின்றது.

புறநானூற்றில் இடம் பெறும் மருத்துவச் செய்திகளைக் கொண்டு, “பண்டைத்தமிழரின் மருத்துவமுறைகளை ,

1. உடல் நலத்திற்கான மருத்துவம்

2. மன நலத்திற்கான மருத்துவம்

என இரு மாபெரும் பிரிவாகப் பகுக்கலாம். இதனில் உடல் நலத்திற்கான மருத்துவத்தை இயற்கை மருத்துவம் அல்லது கை மருத்துவம் என்றும் இசை மருத்துவம் நுண்மருத்துவம் என்று பகுக்கப்படுகின்றது. மனநலத்திற்கான மருத்துவம் தேற்றுதல், ஆற்றுப்படுத்துதல், வெறியாடுதல், சந்து செய்வித்தல் போன்ற முறைமைகள் பகுக்கப்படுகின்றன¹. என்ற கூற்றினை முன்வைத்து, புறநானூற்றில் உடல் மருத்துவம் குறித்த தரவுகள் மட்டும், இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

பசிப்பிணி மருத்துவனில்லம்

நோயினைப் பிணி என்ற சொல்லால் பண்டை மக்கள் வழங்கினர். நோய்களில் எல்லாம் கொடிய நோயாகப் பசியே முதன்மை இடத்தில் முக்காலமும் நிற்கின்றது. பிணி என்று வந்தால் அதற்கு மருத்துவம் தேவை அதனைப் போல பசிப்பிணிக்கு மருத்துவம் வயிறார உணவளிப்பதே.

பசி நோய் தீர்த்த வள்ளலைப், பசிப்பிணி மருத்துவனில்லம் என்று அழைக்கும் புறநானூறு பாடலைக் காண்கையில், பசியின் கொடுமையும், வள்ளல் தன்மையும் புலப்படுகின்றது. குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன், சிறுகுடி கிழான் பண்ணனைப் புகழ்ந்து “யான் வாழும் நாள் முழுதும் பண்ணன் வாழ்க” என்று பாடும் பாடல் எக்காலமும் சிறப்பிக்கப்படும் நற்பண்பிற்குச் சான்றாக விளங்குவது. இதனை,

“பசிப்பிணி மருத்துவனில்லம்

அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கே” (புறநானூறு-173)

என்ற பாடலடிகளில் அறியலாம் ஆக தமிழ் நாட்டில் ஊர் தோறும் மருத்துவர்கள் இருந்த வரலாறுகளை புறநானூறும் வள்ளுவர் இயற்றிய மருந்து அத்தியாயம் புலப்படுத்துகின்றன.

உடல் நலத்திற்கான மருத்துவம் – இயற்கை மருத்துவம்

சங்க காலத்தை இயற்கை நெறிக்காலம் என்று கூறுவது மரபு. அக்காலத்தில் இயற்கை நெறிப்பட்ட வைத்தியக் கோட்பாடுகள் மருத்துவ முறைகள் மருத்துவ நம்பிக்கைகள் மருத்துவ அறிவு போன்ற பல கருத்துக்கள் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இன்று இயற்கை மருத்துவத்தினை பொறுத்தமட்டிலும் நோய் என்ற ஒன்றே இல்லை ஆகவே தான் அவர்கள் இயற்கை வாழ்வியல் என்றே தமது கோட்பாடுகளை நிறுவுகின்றனர். “மருந்தில்லா இந்த மருத்துவத்தில் காற்று,மண்,நீர்,சூரிய ஒளி போன்ற இயற்கை சக்திகளும் சமைக்காத உயிருள்ள இயற்கை உணவுகளான தேங்காய், பழங்கள், காய்கறிகள், கீரைகள், இலைகள், முளைகள் முதலியவை மட்டுமே மருந்தாகப் பயன்படுகின்றன.”²இன்றைய நவீன யுகத்தில் இயற்கை வாழ்வியல் என்பது,

1. தினமும் 2-3லிட்டர் நீர் அருந்துதல்
2. இரு முறை உணவு உண்ணுதல்
3. ஒருமணிநேரம் உடற்பயிற்சி செய்தல்
4. வாரம் ஒருநாள் உண்ணாநோன்பு
5. தினம் இரு முறை தியானம் அல்லது இறை வழிபாடு

இம் முறையே உடல் மற்றும் உள்ள நலத்திற்கு நலமும் பலமும் வழங்கிச் செல்கின்றன. அவ்வகையில் பண்டை கால இயற்கை மருத்துவத்தில் பின்பற்றப்பட்ட நெறிமுறைகள் பின்வரும் பகுதியில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐம்பூதங்களால் ஆகிய உடல்

உலகம் நெருப்பு நிலம் காற்று நீர் மற்றும் ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களால் ஆனது என்ற கருத்தினை தொன்மையான இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம்,

“நிலம் தீநீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்”

(தொல்காப்பியம், மரபியல்-635)

என்ற நூற்பாவில் எடுத்துரைத்துள்ளது.உலகம் ஐம்பூதங்களால் உருவாகியது போன்ற நமது உடலும் ஐம்பூதங்களால் ஆனதுஎன்ற கருத்தினை புலவர்களும் தமது இலக்கியங்களில் முன்வைக்கின்றனர். ஐம்பூதக்கோட்பாடுகள் குறித்து புறநானூறும்,

“மண்திணிந்த நிலனும்,

நிலம் ஏந்திய விசம்பும்,

விசம்பு தைவரு வளியும்,

வளித்தலைஇயதீயும்,

தீ முரணிய நீரும்,என்றாங்கு

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போல”(புறநானூறு – 2, 1-6)

என்ற பாடலடிகளில் எடுத்துரைக்கின்றது. இதில் மண் துகள்களால் செறிந்து கிடக்கின்றது நிலம், நிலம் தங்க இடம் கொடுத்தும் நிலத்தின் இடைவெளிகளில் விரவியும் இருக்கிறது ஆகாயம்; ஆகாயத்தின் ஊடாக வருடிக்கொண்டு வருகிறது காற்று; காற்று விசிறக் கிளர்ந்தெழுகிறது தீ; தீக்கு எதிராகத் திமிறி நிற்கிறது நீர் —இவ்வாறு, ஐம்பெரும்பூதங்களால் செய்யப்பட்டும் நடத்தப்பட்டும் வருகிறது இயற்கை, என்று ஐம்பூதக்கோட்பாடுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மேலும் திருமூலர் ஐம்பூதங்களால் ஆகிய உடல் என்ற கருத்தினை,

”அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டம்

பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டம்

அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே

அறிந்துதான் பார்க்கும் போதே” (திருமந்திரம் - 1362)

என்ற பாடலில் அறியலாகின்றது.

- “நிலம் என்பது எலும்பு, நரம்பு, இறைச்சி, தோல், உரோமம்.
- நீர் என்பது இரத்தம், கொழுப்பு, சிறுநீர், கால், மூளை.
- நெருப்பு என்பது திமிர், சோம்பல், ஆணவம், பயம், தூக்கம்.
- காற்று என்பது ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், படுத்தல்
- ஆகாயம் என்பது காமம்,கோபம், செருக்கு, பொறாமை”³

என ஐம்பூதங்களுக்கும், மனிதனின் உடல் இயக்கம் உணர்வு ஆகியவற்றுக்கும் உள்ள தொடர்புகளையே இங்கு அறிய இயலுகின்றது.

உண்ணா நோன்பின் பயன்

பண்டைத் தமிழர்கள் பல நோன்புகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர். காமன் நோன்பு, பாவை நோன்பு, வடக்கிருத்தல் நோன்பு, சிலம்புகழி நோன்பு போன்றவை முதன்மையானவையாகும். இவற்றுள் உண்ணா நோன்பு என்பதும் மிகச் சிறந்த மருந்தாகும். உண்ணா நோன்பு பண்டைக்காலத்தில் மெக்ஸிக்கோ, பெரு. பபிலோனியா. ஆஸ்திரியா, எகிப்து. முதலிய பல நாட்டு மக்களாலும் கடைபிடிக்கப்படு வந்தமுறைமை ஆகும்.

புறநானூற்றில் குறிப்பிடப்படும் வடக்கிருத்தல் என்ற நோன்பும் இதனுடன் தொடர்புடையதே. இவ்வுலக நுகர்ச்சியைத் துறந்து உண்ணாது உடலினை மெலிவுறச் செய்வதன் மூலம் யோக முறையில் உடலை நீத்தற்குத் தாம் வாழ்ந்து வந்த இடத்தை விட்டு வடதிசை சென்று தங்குதலும் மீளாமல் வடக்கு நோக்கிச் செல்லுதலும் வடக்கிருத்தல் என்று அழைக்கப்படும்.

உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்நீத்தல் என்ற வடக்கிருத்தல் கொள்கை சமணர்களால் 'சல்லேகனை' என்ற பெயரில் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. எத்தகையச் சூழ்நிலையில் 'சல்லேகனை' மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதனை 'அருங்கலச் செப்பு' என்ற சமண நூல் எடுத்துரைத்துள்ளது.இதனை,

“இடையூறு ஒழிவில்நோய் மூப்பிவை வந்தால்
கடைதுறத்தல் சல்லே கனை.”(அருங்கலச்செப்பு-145)

என்ற வரிகளில் காணலாம். ஆக , “தாங்கமுடியாத அளவிற்குப் பிறரால் ஏற்படுகின்ற தொல்லை, தீராத நோய், மிகுந்த மூப்பு ஆகியவை வரும்காலத்துச் 'சல்லேகனை' செய்து உயிர்விடலாம் என்ற கூறும் முறைமை இங்கு புலப்படுகிறது.இதுமட்டுமல்லாது பஞ்சம் வந்தகாலத்தும் 'சல்லேகனை' மேற்கொள்ளலாம்”⁴ என்றும் அனுமதி அளிக்கின்றது.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் என்பவன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் என்ற சோழ அரசனுடன் போரிட்டமையால் ஏற்பட்ட புண்ணை நாணி வடக்கிருந்தான் என்பதை,

“புன்கண் மாலை மலை மறைந்தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள் வடக் கிருந்தன னீங்கு நாள் போற் கழியல ஞாயிற்றுப்
பகலே”

(புறநானூறு-65)

என்ற பாடலடிகளால் அறியலாம். மேலும் கோப்பெருஞ்சோழன் தன் மகனுடைய இழி செயலுக்கு நாணி வடக்கிருந்த செய்தியும் (புறநானூறு-214,216-218) கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. இங்கு உண்ணா நோன்பு என்ற முறைமை வடக்கிருத்தல் என்ற உணர்வுகளுடன் இணைந்த நிகழ்வாய் திகழ்கின்றது. மருத்துவத்தில் “உண்ணா நோன்பே உயரிய மருந்து”(லங்கணமே பரம ஓளடதம்) என்ற முதுமொழி நலமான நல்வாழ்விற்கு உண்ணா நோன்பின் இன்றியமையாத தேவையை இயம்பிச் செல்கின்றது.“உண்ணா நோன்பினை இயற்கை மருத்துவம் மூவகையாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றது.

அவை,

- 1.உலர் உண்ணா நோன்பு
2. நீர் உண்ணா நோன்பு
3. சாறு உண்ணா நோன்பு⁵

என்பவையாகும்.உலர் உண்ணாநோன்பு என்பது, ஒருநாள் மட்டும் மேற்கொள்ளப்படும் தண்ணீரும் அருந்தாது காற்றை மட்டுமே சுவாசித்து இருப்பது ஆகும். நீர் உண்ணா நோன்பு என்பதில் மூன்று நாட்களும் தண்ணீர் மட்டுமே அருந்தி நோன்பு இருப்பதுஆகும். சாறு உண்ணா நோன்பு ஏழு நாட்கள்

பழச் சாறுகளை மட்டுமே உணவாகமேற்கொண்டு நோன்பு மேற்கொள்வதாகும். உடலுறுப்புகளில் பழுது ஏற்பட்டிருந்தாலும் உண்ணா நோன்பினால் உறுப்புகளில் உள்ள பழுது நீங்கி செம்மையடைய வழி உண்டு என்றும் வரையறுக்கின்றனர். திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்திலிருந்து சைவசமயத்திற்கு வந்த பின்பு பழையாறையில் உண்ணாநோன்பு இருந்த வரலாறு சேக்கிழார் அவர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

“வண்ணம் கண்டு நானும்மை வணங்கி யன்றிப் போகேன் என்று

எண்ணம் முடிக்கும் வாகீர் இருந்தார் அமுது செய்யாதே”

என்பதில் அப்பரடிகளின் உண்ணா நோன்புத்திறத்தை அறியலாகின்றது. இங்கு உண்ணாநோன்பிற்கு உபவாசம் என்றும் ஒரு பொருள் வழங்கும் முறையை கூறலாம். உபவாசம் என்றால் கடவள் அருகே வசித்தல் என்ற பொருள் இங்கு எண்ணத்தக்கது. ஆக உண்ணாநோன்பால் உடல் புத்துணர்வும், சுறுசுறுப்பும் பெற்று, உடலுறுப்புகளும், செல்களும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன என்பது அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதே. உடலளவில் பட்டினி கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை என்பதே இன்றைய கசப்பான உண்மை. ஆனாலும், இத்தகைய நோன்புகளுமே குறிக்கோள்களை உள்ளடக்கியே இருக்கின்றன என்பதும் உண்மை.

இளநரையும் உளவியலும்

இன்றைய நவீன அறிவியல் யுகத்தில் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாடு, பரம்பரை இயல்பு, உளநோய் மாறுபட்ட உணவுப் பழக்கவழக்கம் போன்ற பல காரணங்களால் இளநரை ஏற்படுதல் என்பது இன்று சாதாரணமாக அனைவருக்கும் காணப்படுகிறது. மனித உடலுக்கு ஏற்படும் நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு, என்பவற்றுள் நரை ஏற்படுதல் பற்றிய கருத்தாக்கம் புறநானூற்றில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. உளவியல் காரணிகள் ஒருவரைத் தாக்காமல் இருந்தால் அவருக்கு வாழ்நாளில் நரை ஏற்படுவதில்லை எனும் கருத்தை பிசிராந்தையார், பின்வரும் பாடலில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்

மாண்டு ஆகியர்என வினாவுதிர் ஆயின்

மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்

யான் கண்டனையர் என் இளையரும் வேந்தனும்

அல்லவை செய்யான் காக்கும் அதன்தலை

ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்

சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே” (புறநானூறு -91)

இப்பாடலில் உளவியல் சிந்தனையோடு தனக்கு நரை ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தை முன் வைக்கிறார். எனக்கோ வயதில்பல்லாண்டுகள் கழிந்தாலும் நல்லகுடும்பம் நல் அரசன் சான்றோர் வாழும் ஊர் அவ்வூரில் நான் வாழ்வதால் நரையற்று வாழ்கின்றேன் என்றுரைக்கிறார். ஆனால் இன்றோ உணவு, மரபியல் அல்லது ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் காரணமாக சிறு குழந்தைகள் கூட நரை முடியால் பாதிக்கப்படும் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இளைஞர்கள் மட்டுமின்றி சில பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளுக்கும் கூட ஏராளமான வெள்ளை முடி இருப்பதை

கண்கூடாக பார்க்க முடிகிறது. மன அழுத்தம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் போன்ற காரணிகளும் வெள்ளை முடி ஏற்பட முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பிசிராந்தையார் கூறும் வாழ்க்கைச் சூழலே இக்குறைபாட்டிற்குத் தீர்வு தர முடியும்.

இசை மருத்துவம்

இசையால் நோய்கள் குணமாகும் என்பது அறிவியல் கண்டறிந்த முடிவு, அத்தகைய இசைமருத்துவக் கூறுகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழி முழுமையாகக் காணலாம். நோயாளிக்கு நோயின் கடுமை அறியாது இருக்க, நோய் தீர மருந்து, சுகாதாரமான சூழல், நறுமணம் நிரம்பிய இடம், இனிய இசை, அன்பான கவனிப்பு, அடிப்படைத் தேவை. இன்றை வளர் நவநாகரீக மக்கள் இம்முறையைப் பெரிதும் பின்பற்றுகின்றனர். ஆனால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இச் சூழலில் நோயாளிகள், தமது நோய் தீர்த்துச் சென்ற முறைமையைப் புறநானூற்றில் காணலாம். வேந்தனுக்கு ஏற்பட இருந்த துன்பத்தைத், தான் தாங்கிய வீரனுக்கு மருத்துவ உதவி செய்கின்றனர் பெண்கள். வீட்டில் இரவ மரத்தின் இலை, வேப்பிலையைச் செருகுகின்றனர். யாமோடு பல இசைக்கருவிகளை ஒலிக்கச் செய்கின்றனர். தலைவனது புண்களில் மருந்து சாந்தினை மெழுகும் பொழுது ஆம்பல் தண்டை ஊதி, ஓசை தரும் மணியினை ஒலித்து, காஞ்சிப் பண் பாடிய திறத்தை,

“தீங்கனி இரவமொடு வேம்புமனைச் செரீஇ

வாங்குமருப்பு யாமொடு பல்இயம் கறங்கக்

கைபயப்பெயர்த்து மைஇழுது இழுகி

ஐயவி சிதறி ஆம்பல் ஊதி

இசைமணி எறிந்து காஞ்சி பாடி

நெடு நகர் வரைப்பின் கடிநறை புகைஇக்

காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி

வேந்துறு விழுமம் தாங்கிய

பூம் பொறிக் கழற்கால் நெடுந்தகைபுண்ணே” (புறநானூறு -282)

என்ற பாடல்களால் அறியலாம். ஆக இசையால் உண்டாகும் ஒலியலைகள் மூளையில் தூண்டுதலை உண்டாக்கி உடலில் உள்ள உயிர் வேதி நிகழ்வுகளில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற இன்றைய அறிவியல் முறைகளை பண்டைத்தமிழ் மக்கள் அறிந்திருந்தமை புலப்படுகிறது. தங்களது திணைவாழ்விற்கு ஏற்றவாறு குறிஞ்சிப்பண், முல்லைப்பண், மருதப்பண், நெய்தல் பண், பாலைப்பண் என பல்வேறு இசை வடிவங்களையும், பல்வேறு இசைக்கருவிகளையும் கொண்டு பொழுதிற்கேற்ப இசைத்து மகிழ்ந்த பண்டை மக்களின் சிறப்புகள் அறியலாகின்றது.

நுண்மருத்துவம் - இரண சிகிச்சை முறை

பண்டை நாள் தொடங்கி அறுவை சிகிச்சை முறையாகிய இரண சிகிச்சை முறை பெரும் கலையாக வளர்ந்து வந்துள்ளமையை அகத்தியர் ரண வைத்தியம், அகத்தியர் ரண பெரு நூல், சித்தர் அறுவை வைத்தியம் முதலான மருத்துவ நூல்களால் அறியலாம். சித்த மருத்துவத்தில் அறுவை சிகிச்சை முறையினை இராட்சத மருத்துவம் என்று அழைக்கின்றனர்.

“இரணசிகிச்சை முறைகளில் மருந்து மரங்களின் பட்டை,பால், இலைச்சாறு முதலியவற்றினால் பெறப்படும் மருந்துகள் பயன்படுத்துப்பட்டன. அறுவை,வெட்டுக்குத்துக் காயங்களுக்கு இம் மருந்துகளின் செயற்பாடு பற்றி இந்திய வைத்தியமும் நாட்டு வைத்தியமும் பல நெறிமுறைகளை எடுத்துரைக்கின்றன.”⁶ ஆக, சங்க இலக்கியத்தில் போரும் வீரமும் முதன்மையாகப் போற்றப்பட்ட சூழலில், போர்க்களத்தில் படுகாயங்கள் பற்றிய வர்ணனைகளும், அதற்கான இரணசிகிச்சை முறைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் என்பதில் வியப்பு இல்லை .

வீரன் ஒருவனது உடலில் உள்ள விழுப்புண் பற்றிய வர்ணனையினை பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.

“இரும்புசுவைக் கொண்ட விடுப்புண் நோய் தீர்ந்து
மருந்து கொள் மரத்தின் வாள்வட மயங்கி
வடுவின்றி வடிந்த யாக்கையன்”(புறநானூறு -180)

என்பதில் மருந்துக்காகப் பட்டையைக் காயப்படுத்திய மரத்தில் காயம் ஆறப்போய் உள்ள வடுக்களைப்போல, வீரன் உடலில், விழுப்புண் காயங்கள் காணப்படுகின்றன என்று கூறும் கருத்தினைக் காண இயலுகின்றது.மேலும், பஞ்சு களையாப் புண்ணர் குறித்து காரக்கண்ணணார் என்ற புலவர் ,

“உழக்கிக் குருதி ஓட்டி
கதுவாய் போகிய துதிவாய் எஃகமொடு
பஞ்சியும் களையாப் புண்ணர்”(புறநானூறு – 353)

என்ற வரிகளின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். இங்கு வீரனின் புண்பட்ட பகுதியில் மருந்திட்டுப் பஞ்சினால் கட்டு போடும் வழக்கம் இருந்த முறைமையினை அறியலாம்.மனித சமூகத்தில் ஏற்படும் நோய்களைக்கண்டு அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான மருத்துவ முறைகளை, மக்கள் பின்பற்றும் முறைகளைக் காண்கையில், நோயும் மருத்துவமும் மனித இனப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் என்றும் பிரிக்க இயலா முறைமையாகும்.

மகப்பேறுமருத்துவம்

புறநானூற்றில் பெண்களின் நோய்களைப்பற்றியும், கரு உருவாவது முதல் மகப்பேறு வரையிலும் அதில் ஏற்படும் இடையூறுகளைக் குறித்தும், பிறவிக் குறைபாடுகள் தொடர்பாகவும் இன்றைய அறிவியல் கூறும் செய்திகளுக்கு ஒப்ப எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. முழுகாலக் கர்ப்பம் என்பது நிறைசூல் எனவும் குறுகிய காலக் கருச்சிதைவு உறுப்பில் பிண்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்டதை,

“சிறப்பில் சிதடும் உறுப்பில் பிண்டமும்”(புறநானூறு-28)

என்ற வரியில் காணலாம்.மேலும் கருவுற்ற பெண்களுக்கு முதல் மூன்று மாதங்களில் ஏற்படும் சிக்கல்களை சங்க காலத்தில் வயா நோய் என்றும் வெட்கை நோய் என்றும் வழங்கினர்.இந்நோய் உள்ள மகளிர் புளிப்புச் சுவை மற்றும் மண் போன்ற பொருட்களை அதிகம் விரும்புவர் இதனை,

“வயவுறு மகளிர் வேட்டுணின் அல்லது

பகைவர் உண்ணா அரு மண்ணினையே”(புறநானூறு-25)

என்ற அடிகளில் காணலாம். கருச்சிதைவு என்பது பண்டைக்காலத்தில் பாவச் செயலாகவும், அறத்திற்கு மாறுபட்டதாகவும் கருதப்பட்டது. மருத்துவர்களோ, மற்றவர்களோ கருச்சிதைவுக்கு ஊக்கம் தரக் கூடாது என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டது. அவற்றையும் மீறி இச்செயல் செய்தால் அறமே அவர்களை தண்டிக்கும் என மக்களிடையே நம்பிக்கை நிலவியது. இதனை,

“மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத்தோர்க்கும்

உய்தி இல்லென அறம் பாடிற்றே”(புறநானூறு-34)

என்ற பாடல்வரிகளால் அறியலாம்.

நிறைவாக

இவை மட்டும் அல்லாமல் புறநானூறு குழந்தை மருத்துவம் குடும்ப மருத்துவம் இயற்கை உணவே மருந்து பால் மருத்துவம் நீர் மருத்துவம் மூலிகை மருத்துவம் போன்ற தரவுகளை உள்ளடக்கியதாகத் திகழ்கின்றன. மருத்துவம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் சமயச் சடங்குமுறைகளும் இதனுள் இடம்பெற்றுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆக, தமிழர்களின் மருத்துவம் குறித்த தொலைநோக்கும், விரிவான உலகப் பார்வையும் அனைத்து இனத்திற்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது. உயிர் உடல் ஆகிய இரு முறைமைகளையும் இறைவனோடு தொடர்புபடுத்தும், மருத்துவசிந்தனைகளாகிய சித்த மருத்துவம் என்ற தமிழ் மருத்துவம் தமிழர் பண்பாட்டினோடு இணைந்து வளர்ந்த மருத்துவம். இத்தகைய தமிழ் மருத்துவம் பண்டைய காலத்திலிருந்தே நடைமுறையில் இருந்தாலும், பழந்தமிழ் மருத்துவப் பாடல்கள் சிலவே கிடைத்தாலும், மருத்துவ நூல்கள் கிடைக்கப் பெறாமை வருந்தத் தக்க நிகழ்வாகும். உலக நாடுகளின் நூலக ஆய்வு தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகளும் தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளும் சுமார் 87 நாடுகளின் நூலகங்களில் இருப்பதாக கருத்து தெரிவிக்கிறது. அவற்றை மீட்டு தமிழ் மருத்துவ அறிவியல் ஓங்கிடச் செய்திட இங்கு வழிமுறைகளைத் இளையதலைமுறைகள் முன் எடுத்திடவேண்டும்.

குறிப்புகள்

1. தமிழியல் பண்பாட்டு ஆய்விதழ் –டிசம்பர்2011.

(பழந்தமிழ் நூல்களில் மருத்துவம் –மருத்துவர் – மருந்துப் பொருட்கள்)

2. டாக்டர் ஏ.வி.ஜி.ரெட்டி, உயிருள்ள இயற்கை உணவுகள் , ப.1.

3. கரு.ஆறுமுகத் தமிழன், உயிர் வளர்க்கும் திருமந்திரம், ப.13

4. க.பா. அறவாணனன்(உரையாசிரியர்), அருங்கலச்செப்பு, ப.110.

5. மூ.ஆ. அப்பன், இயற்கை உணவே நோய் தீர்க்கும் மருந்து, ப.132.

6. கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், இலக்கியத்தில் மருத்துவக் கருத்துக்கள், ப.9

